

Záblesky jiné reality

Objevilo se vám někdy na snímku něco, co tam zřejmě nepatřilo a očima jste si během fotografování ničeho nevšimli?

Tento jev, obvykle vysvětlovaný jako dvojexpozice, i když je to ve většině případů při použití moderních fotoaparátů vyloučeno, je nutné to vysvětlit zcela bez omezení, které nám kladou metody používající tradiční fyzikální poznatky. Na vysvětlení totiž stačí jen logická konstrukce, ovšem bez materialistických vědeckých metod výkladu jevu.

Tedy k věci:

1) Nejedná se o zcela ojedinělý jev, fotografií záhadných osob nebo předmětů, které jsou v 99% případů vysvětlovány jako dvojexpozice je známo z literatury a internetu mnoho, určitě bychom našli stovky případů.

2) Je-li dvojexpozice vyloučena, jedná se prostou expozici něčeho, čeho si fotografující v okamžiku snímku nevšiml a co skutečně existovalo před objektivem.

Vysvětlení: Při pořizování snímku pozorujeme cílený objekt v hledáčku, kde je značně zmenšen, na monitoru dokonce zkreslen v jas, barvě i rozlišení. Je téměř jisté, že objekt, který by se v okamžiku zmáčknutí spouště objevil na dobu kratší, než je doba expozice (což bývá např. při osvětlení elektronickým bleskem kolem tisícin vteřiny), oko ho vůbec nezaregistruje, na snímku se však objeví. Pokud je jeho jas menší, než jas fotografovaného objektu, bude se jevit jako tmavý a průsvitný, neboť závěrka byla otevřena delší dobu než doba objevení se neidentifikovaného objektu.

Mimochodem stejného efektu dosáhnete, budete-li fotografovat v noci několikavteřinovou expozici nějaký nehybný objekt (pochopitelně ze stativem) a projde vám někdo před objektivem - objeví se rozmazaná průsvitná postava a hned máte jednoho "ducha".

3) Zbývá objasnit, co se může objevit před objektivem na dobu kratší než 1/100 vteřiny, což je obvyklá a nejčastější expoziční doba venku.

Vysvětlení:

Ve většině dokumentovaných případů je nevysvětlitelný objekt cizorodý - nehodí se do celkové kompozice snímku, jako by tam skutečně byl přidán dvojexpozicí. Co se může objevit za těchto okolností? Z technického hlediska by to mohla být třeba projekce hologramu nebo jiného obrazu na vhodnou plochu, kterou může být třeba opar, mlha, kouř, zeď či jiná vhodná projekční plocha. Na snímku se značnou hloubkou ostrosti, s popředím a pozadím asi nic nelze promítnout, leda že by tam byla nějaká neviditelná projekční plocha.

Zde už se dostávám na pole čiré spekulace, kterou nelze ani potvrdit, ani vyvrátit. Takovéto "projekční plochy" totiž známe z praxe - je to obvykle rozhraní dvou různých prostředí s různou hustotou. Např. vodní hladina nebo horký vzduch nad asfaltkou či polem. Nejznámějším jevem takové projekce je asi "fata morgana".

Vyslovím nepravděpodobnou hypotézu, že toto rozhraní může být styk dvou dimenzí, resp. našeho 3-rozměrného světa a další časoprostorové dimenze. Doufám, že je tato hypotéza dostatečně šílená, aby mohla být pravdivá, je mi totiž známo že dnes fyzikové zcela běžně pracují při vysvětlování kvantových jevů z 6 - 12 dimenzemi. Nic nepředstavitelného - kniha o 100 stranách je jakoby stovkou dvourozměrných dimenzí nad sebou ve třetím rozměru - obsah jednotlivých stran se nikdy nesmíchá, ale když dvě stránky polijete vodou, zprůsvitní a průnik je dočasně možný. A to je "jádro pudla".

Vlivem nějaké blíže nedefinované energie může dojít k průniku paralelní dimenze, kde se v okamžiku snímku zrovna vyskytoval onen objekt na vhodném místě a byl exponován současně s krajinou. Sice jen na zlomeček sekundy, ale stačilo to....

Možná, že stejně by šlo vysvětlit fotografie tajemných mlžných postav na hřbitovech a v kostelích, sám mám na fotografiích z pohřbů pár přihlížejících, již dávno zemřelých....

© Jan Pavlík